

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:
Füfő, Hermann-udvar 1. emelet, a földszinten.
Bérmintelen leveleket csak ismerőseink közölnek, és azokat vissza nem küldünk.
Kiadóhivatal:
Füfő, Hermann-udvar 1. emelet, a külső folyosón.
Hirdetéseket díjazás szerint.
Egyes szám 5 kr. újság- és vasárnapi újság 3 kr.

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva:
Egész évre 12 frt.
Fél évre 6 frt.
Negyed évre 3 frt.
Egy óra 1 frt.
Vidékre postán küldve:
Egész évre 14 frt. — kr.
Fél évre 7 frt. — kr.
Negyed évre 3 frt. 50 kr.
Egy óra 1 frt. 20 kr.

A szerb miniszterválság és az ellenzék.

Arad, ápr. 6.

Valami magasabb comicum rejlik az ellenzéki lapoknak a szerb miniszterválsággal, s az ezzel összefüggő külügyi politikákkal szemben tanúsított magatartásában. A tenor ugyan nem változik, furiosus most is mint mindig, de mivel e tárggyal szemben nem lehet oly könnyen hatni az oh nép idegeire, tehát ez alkalommal egy kis kedélyes gúny vegyül a sorok közé. És e gúny éle az ugynevezett kudarozót valott osztrák-magyar-szerb barátság ellen van intézve.

A Mungo szelleme megjelenik és Mungo — mint aféle szerezsenhez illik — teszi is kötelességét.
A Garasani-cabinet actiái rosszul állanak. — jön a hibóbr Belgrádból. Mungo erre mosolyogni próbál, mert emek ugy kell lenni.
A Garasani-cabinet bukik. Mungo nevetni! És Mungo nevet. Risties cabinetet alakít.
Mungo hosszankodni, az orosz politika diadala miatt! És Mungo bosszankodik.
Risties bukik és Garasani előtérbe lép.

Mungo! valami újat kitalálni! Erre azonban Mungo már nem képes és az ellenzék meg van átkálva, hogy a már eltemetett, de a Garasani-cabinet végleges megalakulása által újra feltámadt osztrák-magyar-szerb barátsággra mit is kellene mondani? Mert ez valami váratlan, ez valami különös eset, melyre az ellenzéki manőver elhasznált és elkopottat fegyverrel nagyon rozogáknak, bizonyulnak és itt már, csakki sem hiszi el, hogy a hangjuk az aczélé és hogy a Mungo sisakrostelva eléggé felel a neveléses arzet, melytől komoly dolgot nem hisz el senki.

Tehát az osztrák-magyar-szerb barátság — hogy legalább mi beszéljünk komolyan — ha egyébként nem is, de már csak azért is fennáll újra, mert az ellenzék azt megsemmisíteni látta a Garasani bukásakor, s mert ez a Garasani már megalkotta ismét a cabinetet.

Részünkről a Risties megbízatásának első óráiban figyelmzettünk már arra, hogy a Risties-cabinet megalakítása a mai viszonyok közt már sem egyér-

telmű Szerbia orosz-barát politikájának túlsúlya jutásával, mert Milán király a legválságosabb pillanatban sem akart szakítani az osztrák-magyar-barát politikával és most kevésbé hajlandó ezt tenni, mikor a nép hangulata nyugodtabb s így a talaj alkalmasabb a dynastia politikájának a keresztülvételére. Risties számolt a Milán tróuja érdekében, Milán pedig számolt a népek Risties iránt táplált bizalmával s így bizta meg a cabinetalakítással.

Risties azonban nem volt a régi, a népszerű Risties és párta nem mindenben volt vele egy véleményen. A miniszteri tárcák betöltése nem ment oly karikacsapásra mint sejtette. De az uralom dicsőségének biztosítását még nem akarta feladni.

Hozzá fogott egy actióhoz, melynek indító oka a desperatio volt némileg. Lapjában megjelent egy osztrák-magyarellenés közlemény. Talán csak egy hangulatkémlésből. Ez okozta aztán a Risties vezetés s nyilvánvalóvá váltott Milán előtt, hogy Risties a hatalomért, illetőleg addig a míg azt eléri, simulálni is képes. No lát ilyen államférfi megbízható nem lehet, nemcsak Szerbiában, de sehol a világban. Risties tehát alig hogy jött, mehetett is oroszbarát politikájával együtt nem is sejtve, hogy minő bökkenőt okoz ezzel — a magyar ellenzéknek.

Még pedig nagy bökkenőt. A Garasani-cabinet végleg megalakult. A szerb királyi konakban tehát újra tanácsot íttott az osztrák-magyar-barát politika. Az ellenzéki lapok pedig ezelőtt négy nappal kifogyhatlanok voltak a felsülés tényének kifejezésére a superlatívusokból és ezeket a marcanis ezimelket utat-teraktak kutigyomok utezozore. Nem hiányoztak a messzebbmenő determinatiók sem. A hogy diplomatiánk felsülése mindenekelőtt constatálva vagy amolyan állapota mellett — dieseret és elismerés a kivételeknek — eredményel nevelni! És jaj annak a tanárnak, a ki az állapotokon javítani óhajtván, a szülőköt a bajra figyelmezteti, vagy meg azonfelül jó tanácsokkal szolgál a baj esetleges elhárítására. A szülők azonban kijelentik, hogy az ilyen eljárást ők nem tárik, a tanárnak semmi köze az ő házukhoz és nevelési rendszerükhöz, ők bizony jobban ösnyerk kedves fiukat, mint a tanár és megdudják itelni, mint szabad neki megengedni s mit nem stb. stb.

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája (Apr. 6.)

Egy kis elmélkedés a proletarizmus alapokról.

W. B. A „Gombostű“ márcziusitv számában „A proletarizmus alapoka“ cíművel egy cikk jelent meg, mely hazai középiskolák felett püezet ír, kimondván, hogy az országészerte uralkodó proletarizmus alapoka középiskoláinkban rejlik: rosszak az iskolák, helytelen a tanítási rendszer, rosszak az igazgatók és a tanárok.

Nem véltünk fölösleges munkát végezni, ha e merész nyilatkozat egyik-másik tételnek helytelenségét kimutatni szándékozunk. A cikk írja azt állítja első sorban, hogy a szakrendszer túlságos alkalmazása által a tanár nevelői hatása semmire redukálódott. Igaz ugyan, hogy nálunk a tanár keze nevelési szempontból meglehetősen meg van kötve: nem működhetik e tereu ugy, mint az angol Collegek tanárai, mely intézetekben a növendékek bennlakók és így folyton tanáraik szemel előtt vannak. De mit tehet nálunk a tanár, ki alig van együtt naponta négy-öt óráig növendékével? Ezen rövid idő alatt igyekszik őt nemcsak oktatni, de nevelni is, szoktatja őt a szép, jó és nemes eszelekedekre, serkenti őt a jeles példák utánzására. De e nehány óra elmulásával a tanuló elfogy az iskolát, visszatér a szülői házába, itten azgya — sajnos, a legtöbb esetben — vagy a szülőknek elfogultsága, vagy értelmi hátramaradottsága vagy mindösszege folytán magára hagyatik, óra számára vásoott gyermekekkel az utcán esataugol, és nemcsak hogy lezúg meg nem tanulja és jót nem lát és nem hall, hanem itt határozottan megromlik. Tessék megfigyelni, hogy ilyen alkalommal az alig 12—13 éves gyermek minő ocsány beszédeket folytat, tiltott dolgokat tesz, stb. Más esaknál pedig a szülő nagyon is sokat törődik gyermeke nevelésével: az ilyenek rendszeren valamely ócska, elavult német paedagogia paragrafusai nyomán haladnak: ha azután a fia az iskolából valami olyan el-

támogatni a Balkán-félszigeten s így utat tört most is magának az orosz befolyás, még pedig Belgrádban, keleti „érdekszféránk szívében.“ hol most Risties János ül a hatalom polezára, elsőpörve az osztrák-magyar barát Garasani. Ime a három császári szövetség eredménye, gyümölese!

Bevalljuk őszintén, hogy ez kedvezőtlen világot vetne érvényben maradásával külügyi politikánk sikerére, s hogyha az a Risties, a kinek magát ismételten mutatta, félne a kormányon, bizony nagyon kevés befolyásunk maradna még a keleti kérdésben, mert egy orosz-barát Szerbia — hogy az ellenzéki szóval éljünk — örökös „kényelmetlenség“ okozna monarchiáinknak eslekevisi körében.

Mint hogy azonban a szerb kormányelnöki széken ma nem Risties ül, a ki gyűlöli a monarchiát, hanem Garasani, a ki Milánnal együtt testetűl-lektestűl osztrák-magyarbarát politikát íz, a mely politika ismét sikeresen érvényesítette befolyását Belgrádban, emek a constatalása mellett van egy kérdésünk az ellenzéki publicistáinkhoz.

Egy indokolt kérdés s ez az, hogy ha már — hiszszük hogy őszintén — fájdalmas hangon hirdették pár nappal előbb, hogy a Risties-cabinet egyértelmű külügyi kormányunk egy újabb kudarcával, csupán loyaltitáshól is constatalják most, hogy a Garasani-cabinet megalakulása által az osztrák-magyar barát politika és külügyi kormányunk diadalt ül Belgrádban.

Ugy hiszszük, hogy az általunk képviselt irány felett való nagy kiesinylés után az a leghozzább, a mit kérhetünk.

A kiegyezési javaslatokról jelentik: A kiegyezési előterjesztések, ha husvét előtt a parlamentek elé juthatnának is, a mi nagyon valószínűtlen, minthogy még nem készülték az indoklások, csak együtt és egyszerre fognak szentesítés alá terjesztetni, minőfoga azon bir, mintha még az idén elebe lépének, semmi alappal sem bir. Az osztrák-magyar Lloyd igazgatóságával a szerződés megújítására vonatkozó tárgyalások a legközelebbi időben — valószínűleg Budapesten — meginditának. Magával a kiegyezéssel ez semminemű összefüggésben sem áll: a Lloyd-szerződés félévvel később jár le, mint a vám- és kereskedelmi szerződés s valószínű, hogy a Lloyd-szerződés jövőre sem fog a vám- és kereskedelmi szerződéssel azonos időtartamra kötteni.

a két állításban igen sok igazság rejlik: de éppen ezért nagyon nehéz 220—230 leti óráit 15 tanár között úgy felosztani, hogy nyolcz osztálynak az órarendje az összes követelményeknek megfeleljen.

Tovább menve a tisztelt író, a tanárokat azzal vádolja, hogy mindegyik a saját tárgyat tartja a legfontosabbnak, az egyedül boldogítóknak és nem keresi a kapcsolatot a többi tanárokkal és azoknak tárgyával, szóval, hogy minsen együttes, egyöntúli működés. Azt hiszem, más véleménye lesz en a t. cikkírórnek a pontról, ha meg tudja, hogy a természetrajznak, a chemiának, a physikának tanárai hangsúlyozzák és követelik, hogy a különböző irodalmak előadói ne csak szepirodalmi műveket, hanem a fontosabb szakokba való essayeket, vagy jól megválogatott részleteket is olvassanak, hogy továbbá pl. a matematika tanára, a hol csak teheti és a mennyire ideje enged, röviden megemlékszik tárgyjának mestereiről, nehány szóval elmondja életrajzukat, méltatja korszakalkotó műveiket és jellemzi a kort, melyben éltek és működtek, hogy ily módon könnyítsen a történelem tanárának feladatán, kinek tudvalevőleg nagy súlyt kell fektetnie a művelődés történetére. Hogy vannak e tereu is kivételek, szivesen beismerjük: de hát a tanárok sinének külön anyagból gyúrva, ők is emberek, ők is gyarlók.

Következik azonban a legfontosabb vád: középiskoláink tanárai nem törekednek a tárgy megemléstetésére, nem ismételtenek, folyton újat adnak elő az utolsó pillanatig, csupán a fészkekkel ismertetik meg a tanulókat és nem beszélik meg részleteket, gondolkodni tanítják őket és nem magoltatnak! Tiszteleg egy portió egyszerre: lásunk, mint tudunk vele megbirkózni! Mindenekelőtt constatáljuk, hogy tanáraink mai nap is kivétel nélkül hívei a latin közmondásnak: „Repetitio est mater studiorum“: és talán inkább, mint valaha. Azt állítja a t. cikkíró, hogy „az ismétlés — elavult fogalom, divatból kiment neveléstani slendrián.“ Vajon visszaviván-e a régi ismétlési rendszert, mely abban állott, hogy a nyolcz-kilenc hónap alatt elvégzett tananyagot néhány hét alatt a tanuló újból átvegye: az

Kereskedelmi szerződésünk Romániával.

A „Pol. Corr.“ bukaresti levele jelenti, hogy az autonóm tarifa megváltoztatása fölötti tanácskozással megjelölt bizottság már e hét folyamán be fogja terjeszteni javaslatát a parlamenthez. Az osztrák-magyar monarchiával kötendő kereskedelmi szerződés kérdésében a kormány és a parlamenti többség közt való egyöntú eljárást, valamint e fontos kérdés eldőlésének elkerülése érdekében nem régiben egy szenatorokból és a képviselőköl álló bizalmas értekezlet tartatot, melyen Bratianu és Statusu igazságügyi miniszter kivételével valamennyi miniszter jelen volt. Gherokya külügyi és Sturdza közökt, miniszterek utaltak annak szükségességére, hogy a kormányt megbízható többség támogassa.

A tözseadó. A függetlenségi párt hétéfői értekezletén szóba hoztatván az Istoczy Győző és társai által a tözseadóra nézve beadott törvényjavaslatot, melyen egyhangulag abban állapodott meg, hogy a tözseadó elvben helyes és a törvényjavaslatnak bizottsághoz leendő utasítását pártolni fogja, a nélkül azonban, hogy annak egyes rendelkezéseire nézve már most véleményét kívánja nyilvánítani, valamint a nélkül, hogy a törvényjavaslathoz mellékelt indoklást magáévé tenné.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése apr. 5-én.
Kemény Győz b. közmunka- és közlekedési miniszter benyújtja az 1885. évre szükséges póthitel engedélyezéséről szóló törvényjavaslatot.

Kiadták a pénzügyi bizottságnak.
Következik a napirend: a köz sé g e k r ö l s z ö l ö t t ö r v é n y i j a v a s l a t a l t á l a n o s t á r g y a l á s á n a k f o l y t a t á s a .

Barla József nem járul a tárgyalás alatt levő törvényjavaslat elfogadásához, mert egyáltalán nem felel meg a községek érdekeinek, sőt azokkal, valamint a nép jogaival és szabadságai homlokegyenest ellenkezik és azokat a hol csak lehet, mindenütt korlátozza. Egyetlen intézkedés nincs a javaslatban, mely a községek bármely állomásának javára válnék.

Látom azt, — ugymond — hogy itt önök a t. többség, könnyen dobálóznak látom azt, hogy szivarkákra 5000 frtos honorariummal és 10,000 frtos Abfertigungokkal oly könnyen rágyújtanak, de azt is tudom, hogy a szegény községi falusi emberek az az öt forint mily keservesen megszólgált, megérdemelt vagyona. És ebben a büntetésben részesülnek az elöljárók mindannyiszor, valahányszor a főmunkák tetszik. Azt mondja, hogy e javaslatra, mely annyi munkát ad a jegy-

zőknek, rállik Cato azon mondása: Itt minden eladó.

Attér ezután a községi jegyzői karra, s hosszasan fejtegeti, hogy mennyire méltánytalan azzal szemben a törvényjavaslat.

Elnök: Két kérdést kell intéznem a képviselő urhoz, mielőtt beszédét folytatná. Az első az, hogy beszéde folyamán azt mondta a többséghez fordulva, megvallom, nem hittem, félratam magamnak a gyorsírókkal: „Látam azt, hogy szivarkákra 5000 forintos honorariummal és 10,000 forintos Abfertigungokkal könnyen rágyújtanak.“ Mit értett ez alatt a képviselő ur? (Halljuk!)

Mert sok éven vagyok e háznak tagja, minden költségvetést nagy figyelemmel kísérek, de abban ilyen tétel nincs. Megvallom tehát, azt nem értem. Ha a képviselő ur, a mint hiszem, méltatlan rágalommal nem akarta a házat illetni, akkor tessék megmagyarázni, hogy mit értett ezen 5000 forintos honorarium alatt? (Halljuk!)

Barla József: Teljes tisztelttel: fogok felelni a melyen t. elnök urnak kérdésére: ambar nem tudom, hogy a házszabályok melyik szakasza ruhazza fel a beszédközben való kérdésre. (Felkiáltások jobbfelől: Ohó!)

Elnök: Megmondom én azt mindjárt a képviselő urnak. (Halljuk!)

Barla József: En azt is mondtam, hogy a ház könyveden dobálózik a milliókkal. Amilyen phrasis (Felkiáltások jobbfelől: Tehát phrasis!) de a városghól kivont phrasis ez... (Ellenmondás jobbfelől.)

Elnök: En a házszabályok adta jogomnál fogva...

Barla József:... épp olyan phrasis a szivarka is. (Felkiáltások jobbfelől: Halljuk az elnököt!)

Elnök: Figyelmeztetem a képviselő urat, hogy velem disputálni nem lehet. (Élénk helyeslés jobbfelől.)

Barla József: Ez csak szónoki hasonlat volt. (Nagy zaj, mozgás jobbfelől.)

Elnök: En a házszabályok adta jogomnál fogva kérteztem a képviselő urat, mert kifejezesse nemcsak minden képviselőt, hanem a ház méltóságát is sérti. (Helyeslés jobbfelől.) A mit a képviselő ur mondott, az nem phrasis, hanem konkrét dolog: mert 5000 frtos honorariumokról beszél szivarkákra. (Ugy nem akar rágalmazni, kötelessége azt mondani, hogy az a tétel itt, mely itt van a költségvetésben. (Ugy van! jobbfelől.) De a t. képviselő ur erre nem kérem. (Ugy van! jobbfelől.) Ennélfogva arra kérem a képviselő urat, hogy ne méltóztassék ily könnyen félreértésre alkalmat adó kifejezést használni (Helyeslés jobbfelől.)

A t. képviselő ur azt mondja, hogy ez phrasis. A phrasis egészen más, és a t. képviselő ur is jól tudja, hogy mi a phrasis, mert hisz beszédközben görög és latin szavakat is idez. A mikor a t. képviselő ur itt 5000—10000 frtos honorariumokról beszél bizonyos ezélokra, ez ugy tünik föl, mintha ez a költségvetésben is foglaltatnék. (Ugy van! jobbfelől.) Méltóztassék azt a t. képviselő ur jól megmondolni.

A házszabályok adta jogomnál fogva...

első ismétlés alkalmával 3—4 oldalt, majd 10—20 oldalt adt fel a tanár egyik lezékéről a másikra, végül azután következett az u. n. „nagy ismétlés“, midőn azután 60—80 oldalt, esetleg az egész könyvet kellett volna átismételni. A tanuló ezt a borzasztó tömeget természetesen elolvasni sem volt képes, nemhogy azt megemészsze és elsajátítsa. Mai nap — hála érte a modern paedagogia legújabb vívmányainak — nemcsak az év végen ismételtük át az egész anyagot, de minden harmad végén, sőt minden egyes fejezet bevégezését összefoglalják, átismételik a tanulókat. Hogy egyik vagy másik tanár a vizsgálat előtti utolsó óráig folyton újat adna elő, az legalább állami középiskoláinknál nem igen eshetik meg, mert az illető tanárra ugynevezek rámszának, sőt fejelemi vizsgálat alá is vonják. Azt sem lesz nehéz kimutatnunk, hogy középiskolai oktatásunk nem fölösleges, hanem belebozsatkozik az egyes tárgyak részleteibe és legalább is minden uton-módon alapos akar lenni. Avagy nem tanul-e a gyermek elegendő részleteket, midőn a nyelvke grammatikáját és szintaxisát elsajátítja, midőn a későbbi években a jelesebb írók műveiből egyenként 30—40 fejezetet olvas, fordít, elemez, sőt nagyrészen memorizál is? Avagy nem terjeszkedik-e ki a részletekig a történelem tanára, midőn specialterkepeket, városok, épületek rajzait, érmekeket stb. mutat be, hogy valamely nevezetes történeti esemény helyszínét megismertesse és az illető államférfiu vagy hadvezér arczvonásait tanítványainak megmutassa? Avagy nem tanít-e alaposan a matematika tanára, midőn az algebra tárgyalásakor számrendszernek természetét, az alapműveletek mibenvoltát törekszik növendékeivel megértetni?

Hogy mindezek mellett a legtöbb tanár arra is sürlyt fektet, hogy a gyermekek nemcsak a mályt holnapra tanulják meg az egyes lezékéket, hanem hogy a különböző részek közötti összefüggést felismerjék, az illető tudomány vezerszámát és alapelveit lehetőleg elsajátítsák: az véleményünk szerint nem megrovandó, de dieserendő és elismerésben részesítendő. Végül abban sem látunk valami nagy bajt, hogy tanáraink a tanulókat gondolkodni tanítják, hogy nem szeretik, ha a

tanuló a betűket és szavakat magolja érteleml nélkül és nem képes önállóan egy gondolatot sem kifejezni. Bezeg az alsóbb osztályokban eleget kell magolniuk a gyermekeknek ottan a fősúly tényleg a memorizálásra van fektetve: kívánatos, de szükséges is, hogy a későbbi években a felebrőrd és gondolkodó tehetség is nyerjen munkát, mert különben eltörlül, elfásul.

Nem itt, nem ezekben keresendő a proletarizmus alapoka. Beismerjük, sőt tudjuk, hogy iskoláinkban sok hiba van meg, sok meg a javítandó és megváltoztatandó: de nem ezen tények képezik a proletarizmus fókáit. Egészen más körülmény az: a középiskoláinkba kerülő sok haszontalan anyag: az a szerencsétlen nagyvas hortobágy, hogy nálunk mindenki, még az utolsó napszámos is tanul embert, böleset akar faragni bából. Ha végletekintük valamely farmagium vagy realiskola összes növendékein, sijnalattal fogjuk tapasztalni, hogy azoknak körülbelül fele nem oдавó, vagy azok nem oдавóval vagy azért, mert nincs bennük a szükséges szellemi tehetség, vagy azért, mert szegény soruk: miatt nem képesek maguknak mindazon föltételeket megteremtetni, melyek nélkül a tanulás, az évek hosszán sorian keresztül folytatott szellemi munkásság nem lehet eredményes és nem vezethet célhoz. Ez ezek a tanulók képezik a legnagyobb bajt: ezek hozzácsoknak a föltételes munkához, érezven magukban szellemi gyöngegségüket és tehetetlenségüket, memorizálni rendszeren nem akarnak, gondolkodni pedig nem tudnak: ezek kapnak el föltétlenül egyegy eszmét, ezek alkotnak maguknak egyegy éves ideált, melyet aztán kergetnek hosszú időkön át, míg az alapvető dolgokat és részleteket elhanyagolják. Rendszeren jómódu családokból származó nagyon közepes vagy pedig igen szegény és gyönge felfogású gyermekek ezek, kiket azonban szülők nagy tehetségeknél tartanak és ennel fogva okvetlenül tudományok pályára szánják. Sok pótvizsgálatot, ket-három osztály megismétlésével tíz-tizenegy év alatt — mert a legtöbb esetben a szülők bannalatos hosszszűrtést és állhatatosságot fejtenek ki — végigvisszörögnek a nyolcz osztályon és azí hánis meggyőződéssel kerülnek az egyetemre,

Ársai tegnap este Deczevillebe utaztak. Az „Intransigens” és a „Radical” szerkesztői ma utaznak oda. Mint a „Journal des Débats”-nak Deczevilleből távirják, tegnap ott nagy mozgalom uralkodott: külsőleg azonban a nyugalmat sikerült teljesen megővni.

Spanyol választások. Madrid. Április 5. A tegnapi megejtett választások rendben és nyugodtan folytak le. Tizenkétezer választó közül hat ezer szavazott. — Madrid városa öt miniszterpártit, egy közársaságit és egy conservatív választott. Castellar Innesében választott meg. A vidéki kerületekben megejtett választások a kormányra nézve kedvezők.

Legujabb posta.

A belgár fejedelem születésnapja. Sophia. Ápr. 5. Sándor fejedelem születésnapja alkalmából ünneplés hálaadó istentisztelet tartott, melyben az orosz képviselő-küldetés tagjai is. A város, az orosz diplomáciai hivatalok épületének kivételével, fel van lobogozva. Mint a Havas-ügynökség jelenteti, az orosz ügyvivő e magasztalás feltűnést kelt és megjegyzésekre ad okot. (Gladban effendi tegnap este ide érkezett és a fejedelemmel tanácskozott. A tanácskozás eredménye ismeretlen.)

Nagykövetek tanácskozása. Konstantinápoly. Ápr. 5. A nagykövetek ma tanácskozást tartottak, melyben constatálták, hogy a hat hatalmasság között teljes egyetértés uralkodik az értekezlet holnapi ülését illetően, mely, mint eddig látszik, nem fog akadályba ütközni.

Belgrádból ápr. 5-éről jelentik: A skupstinát október 6-án osztatják fel. Az új választások az ápr. 23-ától május 8-ig terjedő időszakra fognak kitűzni. — A hírlapok azon jelentését, mely szerint a király Garasannal állítólag Ristic programjával való előterjesztése után értekezett volna, valamint az e tekintetben a király szájába adott szavakat, illetékes helyről valótlannak nyilvánították. Altalában a legnagyobb tartozkodással kell fogadni a hírlapok által erre vonatkozólag közölt részleteket.

Francia országgyűlés. Páris. Ápr. 5. A kamara 5-diki ülésében megkezdte a különös főtételről szóló törvényjavaslat tárgyalását. Több szólok szolt részint a javaslat mellett, részint ellene. A tárgyalást holnap folytatják. — A szenatus 5-diki ülésén Jozefian indítványt nyújt be a munka szabadsága ellen való ígázások elnyomása iránt. Indítványa indoklásában utal a belgiumi és deczevillei eseményekre és kijelenti, hogy a jelenlegi törvények e tekintetben elég hatályosak lennének. — A szélső balpárt elhatározta, hogy a kamara 6-diki ülésén interpellációt intéz a kormányhoz Duc-Querey és Roche hírlapok elfogatása iránt. — Deczevillelől távirat érkezett, mely megerősíti azt a hírt, hogy Camelinat el érkezett. Camelinat más intranszigensekkel egyesülve, ígázott a strájkolók közt. A városban lovas őrsárok járnak.

Madridból április 5-ről jelentik: Azt hiszik, a kormány a kamariában kétharmad többséggel fog bírni. Mostanig 310 kormánypárti és 121 ellenzéki képviselő választott meg. Mindentől rend honol.

Oszták képviselőház. Bécs. Ápr. 5. A képviselőház ülése. A költségvetési vita folyamán a pénzügyminiszter azon ígázatot tette, hogy a felhozott ténylek fölött meg fogja indítani a vizsgálókat és kijelenti, hogy az adóügyi hivatalokok határozott utasítást kaptak arra nézve, hogy a partüzelmekek bele ne avatkozzanak. A miniszter utal azon ellentmondásra, mely az adók nyomozás sulya fölött felhozott panaszok és az új államvasúti építkezések iránti óhajok közt létezik. Poregger és farsai beuytják a sajtóról szóló törvényjavaslatot, továbbá a büntető perrendtartás megváltoztatására vonatkozó javaslatot s azon indítványt teszik, hogy szőlíthassék fel a kormány a büntető törvény tervezetének és a rendőri büntető törvénynek mielőbbi előterjesztésére.

TÁVIRAT.

Uj hitelművelet.

Budapest, ápr. 6. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Gróf Szapáry pénzügyminiszter közlebről törvényjavaslatot terjeszt elő az 1884. és 1885. évekbeli származó különbözö tulkiadások és póthitelek szükségessé vált fedezésére vonatkozólag. Az összes fedezendő hitel összege ke-rek számban 19 millióra rug.

NAPTÁR.

Április 7. Szerda. Róm. kath. Armin. — Prot. Lukács. — Görög-orosz (márczius 26). Gábor főapgyal. — Nap két 5 ó. 28 p. nyüz. 6 ó 38 p.
Április 16. Aradmegye közigazgatási bizottságának rendes havi ülése d. e. 9 órákor.
Április 16. Arad város közigazgatási bizottságának rendes havi ülése d. u. 4 órákor.

HIREK.

Arad és Vidéke.

Előfizetési felhívás az „Aradi Közlöny” I. évfolyamának II. dik negyederére. Az „Aradi Közlöny”-nek, mely mindennap, tehát hétfőn és ünnepek utáni napokon is megjelenik. negyedévi előfizetési díja csak annyi, mint a többi aradi magyar lapoké. t. i. helyben 3 frt, vidékre 3 frt 50 kr. Azonkívül az „Aradi Közlöny” előfizetői a „Gombostű” című társadalmi és szépirodalmi havi folyóiratot díj nélkül kapják. Kívánatra mutatvány-számokat bárkinél díj nélkül küldünk — Felkerjük különösen mindazon t. cz. elő-

zetőinket, kiknek előfizetése mult hóg végén lejárt, hogy azt minél előbb megújítani sziveskedjenek, nehogy a szétküldésben zavar álljon be. — Az „Aradi Közlöny” kiadó-hivatala.

Felhívás a közönséghez a marosparti sétány érdekében. A marosparti sétány alapvető munkálatai javában folynak. de előrelátható, hogy az ezer forint, melyet a város erre a célra megszavazhatott, nem lesz elegendő a munkálatok új kiterjedését végrehajtására, mint azt mindnyájan ohajtanánk. A tervek készen vannak a sétáló helyekben ugy is szegény városunknak ez egyik legszebb üdülő helye lehetne, ha rendelkezünk azzal az összeggel, melyet a folyamathoz tett munkálatokra már most — a tavaszi idő kedvezése mellett — fel lehetne használni. Így azonban az ezer forint hamar elfogy, a munka félbe-marad, s míg a város viszonyai ismét megengedik azt, hogy e célra újból szentelhet valamit — éveket veszünk, s könnyen elpusztulhat az a kevés is, a mit most az ezer forint alkothattunk. Ezért fordulunk most Arad város közönségének áldozatkészségéhez s kérjük, hogy a ki csak tellet, szaporítsa meg adományával a város által megszavazott összeget, hogy így már ezen a tavaszon biztosabban és nagyobb kiterjedésben lehessen megvetni a marosparti sétány jövőjének alapját. Közös érdekünk és mindnyájunknak, s ha akad egy pár lekes gyűjtő, mi hisszük, hogy jelentékenyebb összeget lehet összehozni erre a szép célra. Főképpen számunkra a belváros lakosságára, mely legközelebb fogja kapni az új sétányt. Hasonló ezetekre más városokban is igénybe szokták venni a közönség áldozatkészségét, s utalunk arra, hogy a fővárosban az Erzsébet-téri sétányra, s csak közelebbről is a gyár-utcai sétányra és szökőkútakra gyűjtések folytak a környékbeli lakosság körében, mindig eredménnyel. Hiszünk, hogy a gyűjtésnek nálunk is lesz eredménye, s egy lépéssel megint közelebb leszünk ahhoz a célhoz, hogy Arad városát ugy közegészség, mint külső esin tekintetben minél inkább emeljük. Részünkről szintén elfogadunk adakozásokat a marosparti sétányra, s azokat nyilvánosan nyugtazzuk.

Jótevény adomány. A pankotai népbank az aradmegyei közönség és körjegyzők nyugdíjalapjára és megyei tisztviselői nyugdíjalap javára 30—30 frtot adományozott.

Az aradi jótékony nőegylet szép meglepetésben részesítette tegnap szeretett fővédasszonyát özv. Purgly Jánosné urnót. Elhatározták ugyanis, hogy egy diszalbummal jelik meg, mely az összes védasszonyok arczképeit foglalja magában. E czélból egy küldöttség alakult, mely S a l a c z Gyula elnöklété alatt tegnap délután a fővédasszony lakására ment, hol S a l a c z Gyula egy melegehangu üdvözlő beszéd kíséretében nyújtotta át az albumot. Beszédében kimelte Purgly-nékat az egylet felvirágztatása körül és a jótékonytér terén szerzett érdemét, végül az ég áldását kérve rá, kívánta, hogy az Isten sokáig, az élet végéig határáig tartsa meg. Purgly-né meghatalonnan köszönte meg az egyletnek ezen gyöngéd és szives figyelmét és ígérte, hogy a mennyiben tehetőségében áll, ezentulra is elő fogja mozdítani az egylet érdekét.

Gróf Wenckheim Krisztinának ö felsegége megengedte, hogy szakudvari és ménési ingatlanait elsőszülötti hitbizományává alakítsa át.

Tolvajlás a megyeházán. Hétfőn a megyei közigazgatási pénztárnál egy Kosztolányi Imre radnai szolgabíró havi fizetését tartalmazó 80 frttal terhelt pénzes levelet biztak a pénztári szolgára, hogy adja fel a postán. Időközben azonban bolha is küldték, s az alatt a levelet a szolgák szobájában hagyta. Mire visszatért, a levél nem volt sehol sem. Beuue volt a levélben Kosztolányi szolgabírónak és Walthier Adám járási orvosnak nyugdíjkönyve is. A szolga nem gyanusítható a levél elsikkasztásával, mert régi, megbízható egyén, a ki most maga a legszorosentlenebb a levél elvesztése miatt, s önként ajánlotta rögtön, hogy a pénz 10 frtos havi részletekben törleszt. A vizsgálat eddig nem vezetett pozitív eredményre. A megyei pénztári tisztség 10 frt jutalmat biztosit annak, a ki fentemlített két tisztviselő nyugdíjkönyveit visszaszolgáltatja, vagy megtalálhatásukra nézve nyomra vezet.

Temetés. Megboldogult Árv. Spitzer Jakabné temetése tegnap délután történt meg nagy részvét mellett. A számos rokonságon kívül nagy közönség kísérelte az elhunytat az örök nyugalomra. Ugyancsak tegnap d. u. temették el Steinhaus Esztert, nagy részvét mellett. Béke hamvaikra!

A kovaszinczi jegyzőgyilkosságl ügyben a végbírálási f. h. 12-en (hétfőn) délelőtt vendi kezdett a helybeli kir. törvény-széknel. Az ügy — előreláthatólag — több napig fog tartani, beidézve csupán tanuként 50-en felül vannak.

Rablógyilkosság. Az aradi rendőrkapitányi hivatalhoz érkezett értesítés szerint, folyó április 2-án V a r g a Adám felsővezetési (Biharmegye) lakoshoz egy huszonkét tagból álló fegyveres rablóbanda tört be, kik őt meggyilkolták, nejt sulyosan, két szolgáját pedig könnyen megsebeztek, s a házban találtató összes pénzt, mely 7 drb 100 frtos bankjegy, 25 darab 50 frtos, 25 drb 10 frtos

1 drb 5 frtos, 2400 drb 1 frtos ezüst pénz, 600 drb 20 kros váltópénz, 300 drb 33 kros ezüst huszas, 1 drb 5 frtos aranyból állott, összesen 5720 frt értékben; ezenkívül 10 vög vészat, egy kétesült vadászpuskát és nagyobb mennyiségű élelmiszert loptak és s azzal nyomtalanul eltűntek. A nyomozás erőlyesen megindított, de még ez ideig eredményre nem vezetett.

Meghívó. Az „Arad vidéki tanítóegylet” vitaköre ma délután 5 órákor a templom-utcai elemi fiúiskola rajztermében tartja folytatódagos ülését, melyre az egylet minden rangu tagjait tisztelettel meghívja az elnökség.

Kardoskodó asszony. Még a mult nyáron történt a városban, hogy egy szép rozgalen Nagy János rendőr elesített, egy Brausz János nevezett vásott fizetők, ki ott az éneklő madárkára vadászott. Amint azonban a rendőrségre akarta vinni, a gyermek éktele szivórtóhoz fogott, mi meghallva közelben lévő édesanyja, kétségbeesetten rohant fia segítségére. Neki állt a rendőrnök, s követelte, hogy bocssassa el fiat, s mikor az nem mutatkozott hajlandónak, rettenetes szidalmakban tört ki, ugy, hogy a rendőr egész elképedt a rettenetes szájaratálól, de a fiat csak nem eresztette el. Az asszony erre hirtelen kiroantotta a rendőr oldal-fegyverét, s leszarással fenyegette a rendőrt, ha el nem engedti fiat a rendőr erre kényszerülve vett engedni, de az asszony ellen megettette a jelentést, s ennek folytán a törvényszék elé került, mely tegnap tartott tárgyalásán az asszonyt hatóság elleni erőszak bűntettében bűnösnek kimondván, 6 havi börtönrre ítelte.

A közmunka és közlekedésügyi miniszterium az aradi folyamamérnöki hivatal által elkészített tervezetek, melyek szerint az árvíz által megrongált lippi Marospart és védgátak felépíttetni fognak. 16.870 frt költségű jóváhagyta, és Temesmegye közigazgatási bizottságának leküldötte. A part és védgátak építéséhez e szerint legközelebb hozzáfognak.

Összerogyott az utcán. L ő v Anna ujjaradi lakosnő tegnap délután a templom-utczában hirtelen összerogyott és mozdulatlanul terült el az aszfalton. A közelben levők seculyére siettek és bevitték egy közeli áztelbe, hol apóliás alá vették, és orvost hívtak. Nemsokára megjelent dr. S c h u s t e r I. l. l. kinek sikerült az asszonyt újulásból magához téríteni. Az esetről a rendőrség is értesítetett, mely dr. Hudetz Ferenczet küldte a helyszínre, ki intézkedett, hogy az asszony hazaszállíttassék.

Véres kardparhaj. Temesvárról írják, hogy ott hétfőn délelőtt K o s t y á l tartalékos tiszt és S u s i c h ügyvéd között véres kardparhaj volt, melyben Susich sulyos sérülést szenvedett és Kostyal is könnyen sebet kapott. A parhaj előzményét képező ügy sokféle mende-mondára adott okot a városban.

Huzánk és a főváros.

Főigazgatók értekezlete. Trefort Agost közt. miniszter a tanterületi főigazgatókat az idén is meghívta értekezletre, melyen a középiskolai rendtartást s az iskolai orvosok intézményét fogják adminisztratívonalis szempontból tárgyalni. Az értekezlet a közt. miniszteriumban április 17—20-áig fog megtartatni.

Pálmái lka asszony mint szakértő. A budapesti törvényszék előtt egy vitás kérdés eldöntésénél alkalmazandó szakértők között első helyen a népszínház kedvelt énekesnője van megnevezve. Diadalmas képpel fog bevonulni a napokban abba a házba, melyben oly sokáig győrtötek — válogórével. Az ügy azonban, melyben hivatala lesz, szakértelmét kimutatni: csak annyiban „művészi kérdés”, hogy egy szabó-művész ügyessége fölött kell döntenie. Egy színeszűny ugyanis kilogást tett a nőszabó felszámítása ellen s a tő ő nő nagymestere Budapesten a népszínházi primadonnát találta legilletékesebb bírónak.

A katonaszabadító ügyében a vizsgálat most még nagyon szűk korlátok közt mozog s a kiderített bűnök szenyeyre csak egy embert ért azok közül, a kik közhívatalt viselnek. Táborv Ede fővárosi tollnokot felfüggesztették hivatalától. Ez volt az a tisztviselő, a ki tegnapelőtt Brooser Károlyval együtt bekisértek a főkapitánysághoz s hosszas vallatás után ismét szabadon bocsátották. Akkor még nem volt rá elég ok, hogy őt is oda állítsák a compromittáltak közé, de ma a letartóztatott katonák egyiké határozottan ellene vallott. A katonaszabadító fejét, Brooser Károly háttulajdonost már a mult év decemberhaviában is szemmel tartották a titkos rendőrök, de nem gyújthettek ellene olyan bizonyítékokat, melyek okul szolgálhatná volna letartóztatására. Meg kellett várni az ideai sorozást, mely alkalmat kínált ügynekeknek felfedezésére is. A rendőrség alkalmas eszközt talált egy fiatal váci mérnök személyében, a ki most került sorozás alá. Melléje adtak egy detektív, hogy eljártsa a nagybácsi szerepét. A következők az őt mutatják, hogy pompásan játszott. A sorozó-bizottság előszókjában elpanaszolta finnek-finnek, hogy őesese jegyben jár egy 20 ezer forintos leányval, s ha katonává lesz, elveszti menzasszonyát. Csakhamar akadt egy fiatal ember, a ki nem sajnálta töle azt a jó tanácsot, hogy forduljon Fried ügynökökhöz, a ki majd segítségére lesz őesese kiszabadításában. Az ügynek aztán elvezette őket Schwarz Jakabhoz, a ki viszont a budai háttulajdonoshoz ment velük. Brooser megígérte közbenjárását, mire a nagybácsi adott neki kétszáz forintot. Ez a pénz lett áruhája a banda fejének. Mikor kihallgatták a főkapitányságnál, konokul tagadták, hogy valakitől fizetést kapott volna. A fogalmazó felszólította, hogy vegye elő a „vörös pénztárcáját”, melyben hiány nélkül meg volt még a kétszáz forint. A fogalmazó fölött asztaláról egy szelvet papírost és leolvasta róla ana bankjegyek sorszámát, melyeket Brooser kirakott eléje a tárczából. S a katonaszabadító, ki oly sokáig kísért a szerezésben, megadta magát, de még sem egészen. Csak annyit ismert el, hogy most az egyszerű elfogadta a pénzt „ártatlan utbaigazításokért.”

Labdázás egy holttesttel. A szegedi körházban hétfőn egy szegény asszonynak ideitlen gyereke született. A halva született gyermeket egy városi hajduknak adták oda, hogy vigye ki a temetőbe, adja

át a temető-ösöznek és az által temettesse el. (Gönczöl Lajos hajdu az ideitlen gyermek holttestét magához vette és a temető fele indult. Utközben azonban egy koresmába tért be, a hol, ölében a gyermekkel, innu kezdett. Innu kezdett és pedig oly módon, hogy rövid idő múlva berugott és ekkor, örült kedvében, a gyerek holttestével labdázni kezdett s az undorító mulatságot durva röhögéssel kísérte. Ez az egész. A hajdu ellen fenytő vizsgálatot indítottak.)

Bünpör. Daczó János és Szalay Zsigmond sikkasztási pörének tárgyalását tegnap kezdtek meg a budapesti fenytő törvényszék előtt. Daczó János tudvalevőleg főnöke volt a bejelentési hivatalnak. Szalay Zsigmond pedig ugyanott tollnok. Az elsikkasztott összeg 1783 frt. Daczó a vizsgálat alatt megvallotta a sikkasztást, de aztán visszavonta a vallomást és tegnap is azt állította, hogy soha egy krajczárt sem sikkasztott, csak kőnyömlőben bizott; maga is vett észre kisebb hiányokat, pontos pénzkezelésre intette Szalayt, de föl-jelenteni nem akarta, mert sajnálta. Azzal szemben Szalay Zsigmond azt adta elő, hogy ő a pénzeket mindig rögtön átadta Daczonak. A szembehállásnál Daczó ezt tagadta. Aztán megkezdtek a tanuk kihallgatását s ma is folytatni fogják.

Rövid hírek. Strájkoló tanárok. Nyitra a főgymnasium tanári kara és igazgatója közt ellensékedések törték ki, a tanárok strájkolnak és nem tartanak előadásokat. A vizsági kiegyenlítésre a közoktatásügyi miniszterium államtükra utazik Nyitrára. — O r o s h á z á n Hevesy Vincez sikkasztott gyogyítja a ditteritist és állítólag miniszteri engedélyt kapott, hogy Sarkodon is gyogyítsa a most nagy számu betegeket, de orvosi ellenőrzés mellett. A z o m b a i t a n i t ó a fölötti kétségbeesésben, hogy vesztet el barta meg, agyonlötöte magát. — Ö n g y i l k o s s á g. Ambrózy Antal tokáji kir. közelegző Debreczenben agyon lötöte magát. A szomorú tett indokál anyagi viszonyai ziltségát említi.

A nagy világ.

A Batthyány-Smith-pör, melyről már többször megemlékeztünk ma kertül Londonban tárgyalásra. A pör érdekfűdést kelt az angol körökben is, mert nemcsak a néhai herceg Batthyány Gusztáv volt ismert alak az ottani sportkörökben, hanem a mostani herceg Batthyány Ödön is, ki 950.000 forintnyi összeget követel Smith asszonytól, a néhai herceg magánvagyonának örökösétől.

E magánvagyonban foglaltatik két londoni ház több mint 100.000 font sterling készpénz, az összes ékszerek, képek, lovak, sat. A néhai herceg állandóan Angliában élt és a magyarországi és ausztriai hitbizományi javakat teljesen elhanyagolta: a kastélyok építtet elpusztultak, a felszerelés elkallódott, az erdőket kiirtották, ugy, hogy Ödön herceg 1.200.000 frttal kisebb értéket vett át, mint a mit a néhai herceg hátrahagyott tartozott volna. Az angol bíró azt fogja eldönteni, vajjon Smith asszony, mint a néhai herceg magánvagyonának öröke, köteles-e a hitbizományban támadt kárt helyrehozni. Mind a magyar, mind az osztrák törvények szerint tartoznak; hogy az angol bíró mit gondol, rövid idő múlva megújdunk.

Egő állatsereglet. Mainzban Baese állatsereglete leeggett. A vászonfedelű bódéből kikapó lángokat éjjel egy órákor vettek észre a boltörök és mire a benn alvó személyzet felébredt, már mentésre is alig lehetett gondolni. Csak három kocsi szabadithatt meg s az elefantot nagy nehezen vonszoltatták ki égő kocsijából. A betanított lovak, majmok, kutyák és kosok azonban mintegy 39-en, odavesztek. Ezeket sirtatja a tulajdonos legjobban.

Keresztények lemezáróltatása. A Párisban megjelenő „Missions Catholique” szerint január végen Ruang-Bing tartományban megint keresztényülözés volt. A benszüllöttek tíz keresztény telepet megrongáltak, azokat felporzólték s egy papot és 442 keresztényt felkoncoltattak. Mintegy 1880 kereszténynek sikerült a citadella közelében menekedni találni s ezek most végső nyomorban sanylódnak. Feldulatlanul az egész tartományban mindössze két keresztény-telep maradt. A borzalmas vérengzésről egvákbent részletes jelentések még nem érkeztek.

Rövid hírek. A királyi tegnap este Mondel báró táborsernagy főhadiszéke és Latour altábornagy kíséretében Bécsből Payerbachra rándult az ideai első feldvadászra, melyről ma reggel tért vissza Bécsbe. — P á r b a j á g y u v a l. Csodálatos duellum van készülöben. Ugyanis Bange, Kruppnak francia concurrensa, a francia lapokban levelet intéz Krupphoz, melyben kihívja őt az agyúkkal való mérkőzésre. Ez lesz mindenesetre a világos a legnagyobb szólo páros viaskodás, ha ugyan Krupp a kihívást elfogadja.

KISS MIHÁLY vendéglátéka.

Arad városi színház.

Folyó szám 187. Évad-bérlét 148.

Szerda, 1886. évi áprilishó 7-én.

A b o r e g é r,

Vig operetto 3 felvonásban. Írták: Haffner és Gené

SZEMÉLYEK:

Eisenstein Gábor, gazdag magánzó	Kiss Mihály.
Rozalinda, neje	Nyilas Ilona.
Frank, főigazgató	Tiszay Dezsi.
Orlovsky herceg	Tasóczy Teréz.
Alfred, énekemester	Horváth Arnold.
Falko jogtudor, jegyző	Haday Sándor.
Blind, jogtudor, ügyvéd	Borády Gyula.
Add, Rozalinda szobalánya	Halmayné.
Frosch, börtönőr	Nyilas Mátyas.

Kezdetre 7 órákor.

H e t i m ű s o r.

Csütörtökön: „Az arany ember”, eredeti dráma 5 felvonásban. Siposné Dobozy Lina jutalomjátéka.

Pénteken: „A Szentiránéji álom”, vígjáték 5 felvonásban. Írta: Shakespeare.
Szombaton: „A szép marquisené” dráma 4 felvonásban.

KÖZGAZDASÁG.

Vegyes közlemények.

A gyümölcsfanyesésről és a fa egyes részeinek helyes elnevezéséről tartott előadást Görökthy Ferenc a Köztelek nagytermében. A fanyesés módját egy idei vesződs mutatta be, melyen négyféle fanyesem (rügyek) voltak láthatók, legfeljeli a végszem, ez alatt a hajtó szemek, lejjebb az alvó szemek, végül a vakzsemekek. A növényi képesség legnagyobb a végső szemben s innen lefelé arányosan apad; de az alsó szemek bármelyikén tetszés szerint fokozhatók a növekedést az által, hogy a veszőt közvetlenül a növényi kívánt szem felett levágjuk, miáltal ez ugyiszólván végső szemmé válik, melyben a nedvnyelzés és így a növekedés is legnagyobb lesz. Es ebben rejlik a fanyesés összes mestersége, mely abban áll, hogy a fakát a körülme-nyekhez képest bármely alakban és módon nevelhetjük. Ezután a fa egyes részeinek helyes magyar elnevezéseit ismertette.

S z e s z ű n l e t.

(Április 6.)

(B.) Készaru nagyban 24.—24.25. kiscinyben 24.75 hordó nélkül per 100 száz.

Budapesti gabnatozsde.

(Április 6.)

Lanyha, valamint olesből. Tavaszí buza 8.36—8.38. uji buza 8.40—8.42. tengeri má-jusi-juniusra 5.61—5.62, tavaszí zab 6.37—39.

Budapest, április 6. (Az „Aradi Közlöny” eredeti távirata.) Az esti tőzsde zárlati árfolyamai: Magyar aranyárjárdék 103.12; magyar papírjárdék 95.02—; magyar hitelbank 297.—; osztrák hitelbank 295.20. London 125.80. Páris 50.05.

Sertéskereskedelmi osarnok.

Budapest-Kőbánya.

Kőbánya. Ápr. 5. Az üzlet lanyha. Magyar ur-ságiarog, néhez 44.—45.—. Bantal néhez 46.50—47.—, közep 46.—47.—, forint. Kőnyű 45.—46.—, közönséges szedett néhez 45.—45.50 frt. közép — frt. kőnyű 44.—45 frt.—. Romániai átmeneti bakonyi néhez — frt. átmeneti közep 41.50—42.50 frt. átmeneti kőnyű 40.—41.50 frt. eredei néhez 43.—44 frt. átmeneti közep — frt.—. Szerbiai néhez 41—42 frt. közép 37—38 frt. kőnyű 35—37 frt.—. Hízó egy éves élesúlyban 28—30.50 frt. hízó két éves makkos élesúlyban 4 százelek — frt.—. frt. 1 éves hízó a vasútról mázsálva —. Az árak hivatali serteleknél páron-kint 45 kilós és 4 százelek levonással haramronkint értendők. Makkos sertes. élesúlyban 4 százelek levonással —. —. —. forint. Romániai és szerbiai sertesek, melyek mint átmenetiek adtak át, vévón- páron-kint 3 aranyban van feljelen megátrítanak.

Hivatalos árfolyamok

a budapesti áru- és értéktőzsdén 1886. évi áprilishó 6-án.

Magyar aranyárjárdék 6 sz.	—
Magyar aranyárjárdék 4 sz.	103.10
Magyar papírjárdék 5 sz.	95.10
Magyar vasuti kölcsön	152.—
Magyar keleti vasuti államkötvény I. kib.	100.25
Magyar keleti vasuti államkötvény II. kib.	127.—
Magyar keleti vasuti államkötvény III. kib.	116.—
Magyar földhermentesítési kötvény	104.75
Magyar földhermentesítési kötv. záradék	104.75
Temes-bánai földhermentesítési kötvény	105.—
Temes-bánai földhermentesítési kötv. zár.	104.75
Erdélyi földhermentesítési kötvény	104.75
Horvát-szlavon földhermentesítési kötv.	104.75
Magyar szőlőszemaváltási kötvény	100.—
Magyar nyeramény-sorajegy-kölcsön	120.75
Tiszszabályozási és szegedi sorajegy	124.—
Osztrák járadék papírban	85.10
Osztrák járadék ezüstben	85.20
Osztrák járadék aranyban	113.80
1860-iki osztrák államsorajegy	139.—
Osztrák-magyar bankrészevény	878.—
Magyar hitelbankrészevény	298.—
Osztrák hitelintézeti részevény.	295.70
Cs. és kir. arany	5.90
20 frankos arany (Napoleon d'or)	9.98
Német birodalmi márika	61.65
London (8 havi váltókért)	125.80
20 markos arany	12.33

IDEGENEK NÉVSORA.

(Április 6.)

Zemplényi-szálló Mannlicher, felügyelő. Bpest. Piek K. keresk. Bpest. Zerkovits J. keresk. Bpest. Palkovits és fia keresk. Beszterce. Berger E. keresk. Budapest. Cserenyés, hirt. Jokaba. Gálvez F. keresk. Bécs. Roth S. keresk. Zám. Mathias Mor. uszágzó. Temesvár. Selva Ferencz, kereskedő. Bécs. Szekrényi B. keresk. B.-Sebes. Kujbes N. keresk. B.-Sebes. Bleier J. keresk. Battonya. Blauer M. Jónás. keresk. Battonya. Tenasta H. keresk. Bpest. Kocsis A. orvos. Bpest. Ráth S. keresk. Budapest. Ráth J. keresk. Bécs. Hofler J. utadó. Bécs. Varga D. utadó. Kolozsvár. Gerber J., hivatalnok. Pankota.

Nádor-szálló. Effer Samu, utadó. Budapest. Záran Gyula, magánzó. Sepsősd. Fleischnauer, birókos. Nagylák. Malloy és Bhat, reg. birók. Sárkány. Sillan-ger Mor. hirt. Nagy-Zomb. Berku. katonai intendant. Nagy-Vársd. Valder. keresk. Bpest. Kaufmann és fia. keresk. Csanád. Bienenstock Lipót, kereskedő. Borsos-Sebes. Oltah Bényi, kereskedő. Csering. Stein Samu, keresk. Arad.

Háromkörös-szálló. Rör Marlon, uradalmi számtartó. Silingyia. Stiebel N., huszárkapitány. Makó. Buday Péter, jegyző. Kurtics. Kohn József, kereskedő. Makó. Ebenhard János, pénzügyi főigazgató. Gura-hoz. Argyelan Gábor, jegyző. Galsa. Treitinger József, keresk. Soborsán. Grosz József, árendás. Cs.-Palota. Weisz N., árendás. Tornay.

Aranykules-szálló. Szohánky Pál, birókos. Nagylák. Weisz József, aranyműves. Bpest. Leisnitzer Mor. reg. biró. Kunagota. Weisz Jakab, vállalkozó. Miskolc. Söller Mihály, reg. biró. Apátfalva. Kincses Daniel, magánzó. B.-Gyula. Bakos József, magánzó. Csövász.

Felölös szerkesztő: Hidy Árpád.

